

Днями клір Харківської єпархії УПЦ Київського Патріархату, на чолі з чинним архиєреєм - єпископом Лаврентієм - провели урочисте Богослужіння з нагоди прибуття до міста Харкова мощей преподобного Меркурія, ігумена Бригинського.

Після урочистого Богослужіння з вітальним словом до пастви звернувся єпископ Лаврентій. У своєму слові він висловив подяку всім присутнім клірикам та мирянам УПЦ КП в Харкові за спільну молитву до Бога і закликав звертатися до преподобного Меркурія у часи біди і скорбот та за uzдоровлення від недуг душевних і тілесних.

Вірні УПЦ КП в Харкові мали можливість віддати шану мощам преподобного у двох храмах єпархії: Свято-Введенському та Володимирській ікони Божої Матері.

Перебування мощей преподобного Меркурія, ігумена Бригинського, на території Харківської єпархії УПЦ Київського Патріархату, продовжувалося на протязі двох тижнів. За цей час дуже багато людей прийшли вклонитися мощам святого, адже кожна християнська душа прагне прилучитися хоча б на мить до невимовного блаженства, котрим осяює нас Господь через своїх святих.

Довідка:

Преподобний Меркурій, ігумен Бригинський (в миру Максим Матвієнко), народився у 1870 році. Родина майбутнього святого проживала в селі Щаснівка тепер Бобровицького району Чернігівської області. Його глибоко віруючі батьки виховували своїх шестеро дітей у благочесті та страсі Божому. Тому Максим ще змалку полюбив молитву і церковне життя та прагнув всього себе присвятити служінню Богові.

У зрілому віці Максим прийшов до Києво-Печерської лаври, де був пострижений у монашество, а згодом рукоположений в сан ієродиякона, а потому - в сан ієромонаха.

Після подій жовтневого заколоту 1917 року лавра була перетворена безбожною владою на "музейне містечко", а до 1930 року як обитель була повністю ліквідована. Деякий час отець Меркурій проводив молитовне служіння у різних своїх духовних чад, але згодом вирішив піти з Києва, щоб не наражати їх на небезпеку.

Дорогою до рідної Чернігівщини старець спостерігав руйнування храмів та духовну руїну, яка заповонила його рідний край. Прийшовши в рідну місцину, він не наважився повернутися додому, щоб не нашкодити своєю присутністю родині, а зупинився в селі Бригинцях, що було неподалік від рідної Щаснівки.

В другій половині 1942 роу, коли під час німецької окупації почали відкривати храми, його стараннями було організовано будівництво Свято-Троїцького храму, престол до якого отець Меркурій виготовив власноручно.

Через ревне служіння Богові старець Меркурій зазнавав немало скорбот, одного разу його навіть намагалися розстріляти, але тричі сталася відмова зброї у енкаведистів і отця відпустили. Залишилось також багато свідчень про чудеса зцілення, які творив преподобний ще за життя.

Так, проживши у ревному служінні до 86 років, ігумен Меркурій упокоївся 7 листопада 1956 року і був похований на місцевому кладовищі.

Вже після упокоєння преподобного вірні продовжували шанувати його світлу пам'ять і вже навіть в наш час було зафіксовано ряд чудесних зцілень на молитві ігумена.

Зарахування до лику святих і прославлення преподобного Меркурія, ігумена Бригинського, відбулося 11 грудня 2011 року.

Від того дня вся повнота УПЦ Київського Патріархату прославляє в молитвах преподобного як свого молитвенника і заступника перед Богом.

Тому закликаємо всіх вірних ЦПЦ ЦП в Харкові і по всій Харківській єпархії звертатися молитовно до преподобного Меркурія, ігумена Бригинського, щоб молився до Господа за зцілення душ і тел наших від хворіб та укріплев їх на працю заради здобуття Царства Божого і процвітання Батьківщини нашої, краю Українського.

Моліться, браття і сестри у Христі Ісусі, щоб ласкою Своєю і Благодаттю вкоротив Господь важкі часи, що настали для народу українського і держави нашої. Нехай Боже благословення не покине нас і з допомогою Богородиці та святих своїх нехай сподобить Господь зберегти і укріпити народіві нашому віру Святу Православну, примножити і збагатити її в серцях наших і прийдешніх поколінь.

